

24 Ιουλίου 2021

## Γέροντας Αιμιλιανός: Πότε η καρδιά του ανθρώπου αποχτά ανοσία;

/ [Αγίων και Γερόντων παραινέσεις](#)





*Γέροντας, Αρχ. Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης (1934-2019). Φωτογραφία Αγιορειτική Φωτοθήκη.*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**«Η αγάπη τίκτει την αγνείαν»** (Αββάς Ησαΐας)

Αγνός είναι ο άδειος, ο καθαρός, ο ανέγγιχτος, ο άτρωτος.

Όταν η αγάπη γεννήση την αγνεία, τότε μέσα στην διεφθαρμένη ψυχή μας δεν κινούνται πλέον πάθη, έχομε οδηγηθή στην απάθεια.

Δεν εννοεί βεβαίως ο αββάς Ησαΐας την τελεία κάθαρσι, που είναι επίσκεψις της χάριτος του Θεού, διότι ακόμη είμαστε στην αρχή· αλλά αυτή η αγάπη κάνει τον άνθρωπο να μην έχη ηδονή, να μην έχη θόλωμα στην ζωή του, να μην ενεργούν τα πάθη, να μην είναι η αρρωστημένη ψυχή, που εύκολα κουράζεται, εύκολα κρυώνει, εύκολα ιδρώνει, εύκολα αμαρτάνει.

Γίνεται άτρωτος ο άνθρωπος, δεν πληγώνεται.

Μπορεί να βρίσκεται ανάμεσα στον εμπαθή και αμαρτωλό κόσμο, πλάι στον ίδιο τον δαίμονα, αυτός όμως δεν διέπεται από την παρουσία εκείνων.

Είναι άβατη η ψυχή του από τα δαιμονιώδη ενεργήματα και από τα φρυάγματα του

υποσυνειδήτου του.

Η καρδιά του ανθρώπου αποχτά ανοσία. Δεν έχει πλέον αρρωστημένες πνευματικές καταστάσεις, δεν πέφτει στα πάθη της υπερηφανείας, του θυμού, της λαιμαργίας, της καταλαλιάς, της κατακρίσεως, αποχτά την αγνεία, την καθαρότητα.

**«Ο δε περισπασμός τίκτει [γεννά] τα πάθη και η σκληροκαρδία τίκτει την οργήν»** (Αββάς Ησαΐας)

Ενώ η αγάπη μάς οδηγεί στην ανοσία, στην απάθεια, ο περισπασμός γεννά τα πάθη και η σκληροκαρδία την οργή, το αντίθετο της αγάπης.

Θέτει εδώ τον περισπασμό μαζί με την σκληροκαρδία, διότι βρισκόμαστε αδιαλείπτως ανάμεσα σε ανθρώπους.

Όταν λοιπόν δεν αγαπώ τον πλησίον, τότε αυτός με κάνει και περισπώμαι συνεχώς.

Αναμειγνύομαι στην ζωή του, πέφτω εξ αιτίας του σε πειρασμούς, τον βλέπω ως κακό, ως αμαρτωλό, ως ένοχο, ως πονηρό, ως δαίμονα και όχι ως υιόν του Θεού.

Αναμειγνύομαι απλώς στην ζωή του, δεν τον κρίνω απλώς και τον κατακρίνω, αλλά στρέφομαι και εναντίον του.

Επειδή με ενοχλεί, αρχίζω να τα βάζω μαζί του, να τον ελέγχω, να τον κουράζω, να απαιτώ από αυτόν.

Έτσι, η ζωή μου γίνεται μία τραγωδία, διότι δυσχεραίνεται η επαφή μου μαζί του.

Προχωρώντας, ο αββάς Ησαΐας θα μας πη ότι η άσκησης είναι το μέσον που θα μας βοηθήση να υπερβούμε τον σκόπελο του περισπασμού.

*Απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιμ. Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου, «Λόγοι ασκητικοί, Ερμηνεία στον Αββά Ησαΐα», β' έκδοση, των εκδόσεων Ίνδικτος.*

<https://bit.ly/3i11NUT>